

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: E.ON Biofor Sverige AB

Tožena stranka: Statens energimyndighet

Izrek

1. Člen 18(1) Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES je treba razlagati tako, da njegov cilj ni vzpostavitev obveznosti držav članic, daodobrijo uvoz bioplina, ki izpolnjuje trajnostna merila iz člena 17 te direktive in ki je namenjen uporabi kot biogorivo, prek medsebojno povezanih nacionalnih plinskih omrežij.
2. Pri obravnavi drugega vprašanja se ni pokazal noben dejavnik, ki bi vplival na veljavnost člena 18(1) Direktive 2009/28.
3. Člen 34 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje odločbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, s katero namerava nacionalni organ izključiti možnost, da bi gospodarski subjekt lahko uporabljal sistem masne bilance v smislu člena 18(1) Direktive 2009/28 za trajnostni bioplin, prenesen prek medsebojno povezanih nacionalnih plinskih omrežij, na podlagi določbe, ki jo sprejme ta organ in v skladu s katero je tako masno bilanco treba doseči „na lokaciji z jasnimi mejami“, medtem ko navedeni organ priznava, da je mogoče na podlagi te določbe uporabljati sistem masne bilance za trajnostni plin, vnesen v nacionalno plinsko omrežje države članice, ki ji ta organ pripada.

(¹) UL C 7, 11.1.20016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. junija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos Aukščiausio Teismo – Litva) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

(Zadeva C-587/15) (¹)

(„Predhodno odločanje — Zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil — Nesreča, do katere je prišlo leta 2006 med voziloma, ki se običajno nahajata v različnih državah članicah — Notranji pravilnik Sveta nacionalnih zavarovalnih birojev držav članic — Nepristojnost Sodišča — Direktiva 2009/103/ES — Neuporaba racione temporis — Direktive 72/166/EGS, 84/5/EGS in 2000/26/ES — Neuporaba racione materiae — Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Neuporaba — Neizvajanje prava Unije)

(2017/C 277/07)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Lietuvos Aukščiausio Teismo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Tožena stranka: Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

Izrek

Sodišče ni pristojno za predhodno odločanje o sklopu vprašanj predložitenega sodišča, ki se nanaša na razlago Notranjega pravilnika Sveta birojev, sprejetega s sporazumom, sklenjenim 30. maja 2002 med nacionalnimi zavarovalnimi biroji držav članic Evropskega gospodarskega prostora in drugih pridruženih držav, ki je priloga k Odločbi Komisije 2003/564/ES z dne 28. julija 2003 o uporabi Direktive Sveta 72/166/EGS v zvezi s preverjanjem zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil.

- Ker se Direktiva 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti *ratione temporis* ne uporablja za spor o glavni stvari,
- ker se Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti, kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/14/ES z dne 11. maja 2005, Direktiva Sveta 84/5/EGS z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/14, in Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki spreminja Direktivi Sveta 73/239/EGS in 88/357/EGS za ta spor ne uporabljajo *ratione materiae* in
- ker se, ker ne gre za izvajanje prava Unije v smislu člena 51(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, za ta spor zato ne uporablja niti člen 47 Listine,

je treba navedene direktive in člen 47 Listine razlagati tako, da v obravnavanem primeru ne nasprotujejo posledicam, ki izhajajo iz sodne prakse predložitvenega sodišča, v skladu s katero je v okviru regresne tožbe dokazno breme glede vseh elementov, ki vzpostavljajo civilno odgovornost toženih strank v postopku v glavni stvari za nesrečo, do katere je prišlo 20. julija 2006, naloženo Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (litovski biro za avtomobilsko zavarovanje).

(¹) UL C 27, 25.1.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 13. junija 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Zadeva C-591/15) (¹)

(Predhodno odločanje — Člen 355, točka 3, PDEU — Položaj Gibraltarja — Člen 56 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Povsem notranji položaj — Nedopustnost)

(2017/C 277/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Queen, na predlog: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Toženi stranki: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Izrek

Člen 355, točka 3, PDEU v povezavi s členom 56 PDEU je treba razlagati tako, da opravljanje storitev s strani subjektov s sedežem v Gibraltarju za osebe v Združenem kraljestvu glede na pravo Unije pomeni položaj, v katerem so vsi elementi omejeni na samo eno državo članico.

(¹) UL C 27, 25. 1. 2016.